

שר המשפטים

ירושלים, י"ד באדר תשכ"ח
14 במארס 1968

אישי / סודי

1404/ס
ת.א.

לכבוד
ראש הממשלה,
ירושלים.

אדוני ראש הממשלה,

הנדון: אזרחות תושבי מזרח ירושלים

ב-28 ביוני 1967, יום החלת המשפט, המינהל והשפוט של מדינת ישראל על מזרחה של ירושלים, הפכו תושבי מזרח ירושלים להיות תושבי מדינת-ישראל. שאלה אחרת היא אזרחותם של תושבי מזרח ירושלים.

אינני מתייחס לאותם החושבים שהיו בירושלים ב-28 ביוני 1967 אזרחים של מדינות זרות (להוציא ירדן), אני מניח שמספרם מועט ובעייתם אינה משתלבת בבעייה הכללית שהוא נושא מכתב זה.

על פי החוק הירדני, כפי שהיה ב-4 ביוני 1967, היו כל תושבי מזרח ירושלים (להוציא אזרחי מדינות זרות כאמור) נתינים של ממלכת ירדן ההאשמית. מדינת ישראל מעולם לא הכירה בטענה הירדנית שמזרח ירושלים היא חלק של אותה ממלכה.

בין אם תושבי מזרח ירושלים היו נתינים ירדניים, כטענה הירדנית, ובין אם לאו, כטענה הישראלית, הם לא הפכו להיות לאזרחי ישראל בחוקף החלת המשפט, המינהל והשיפוט של מדינת ישראל על מזרח ירושלים.

סעיף 1 לחוק האזרחות, תשי"ב-1952, קובע שאזרחות ישראלית נקנית או בדרך אוטומאטית (אזרחות מכוה שבות, מכוה ישיבה בישראל או מלידה) או על-ידי התאזרחות. עוד קובע אותו סעיף שלא תהיה אזרחות ישראלית אלא לפי חוק האזרחות.

אין לדבר על אזרחות אוטומאטית לתושבי מזרח-ירושלים; כמובן שאין חוק השבות חל עליהם; אינם אזרחים מכוה ישיבה בישראל, כי המדובר בישיבה מ-1952; אין להם תביעה לאזרחות מלידה כי המדובר כאן הוא על מי שנולד שעה שהוריו או מישהוא מהם היו אזרחים ישראלים.

אשר להאזרחות: בנושא זה דנים הסעיפים 5 - 9 לחוק האזרחות. הסעיפים 6 ו-9 אין להם כל נגיעה בסוג אנשים כחושבי מזרח ירושלים אולם גם סעיף 5 שבמבט ראשון נראה שיכול לשמש להם אחיזה, אין הם יכולים להתאזרח לפיו עכשיו.